

جامی ادارہ کنما،

میر - غلائین کمال

لکرانیات و مکاتب

پایہ یعنوان فیل بانہ

دمن جمل

مچارنہ بیع و نزاع خواہ

گت نمر و نفت شای

ایں روز نامہ فقط نگاہ سی ایساں دنور انگار اسلامیاں است

۱۳۳۵

بیت اشک

بکارہ و نہان

تینی رشتہ شریعت

بھی سخن لے چاہیا (بنا تکلیمیا کہ خواری آدوبار) عیاز
ذلت پرتفعی بر دم امر و زمان حق کوی یا کہ
حق و جمیع سو جو داشت کو اہنگ جزو طبق صداقت
و خدامت بولیں و ملت طبقی نہ پسندودہ پیز
چند سال آوارہ می امروافرست و دیگر مرض ایک
پہ بستر ناتوانی کہ ہنوز ہم کر فشاریم و فشار مای
جان گاہ اور اک محظی ازاد نموده اُری
محظی ازاد یک بخون جوانان ناکام ہا برگ.

توہنالان ما، بعد اکاری برادران دیرہا ہوئی
روح پرور ازاد را واحد کر دید و محظی ازاد کے
مالہ مای جان کداز ضجہ ہمی چکر خوش مادران
لی پسرا اطفال بی پر زنان بی شور برخواہر ان
نی برادر، دلہمی ساکنین آن خلقہ را کیا ب
میکنے محظی ازاد کے از شش حمت مجاہد
و شہان خارجی و خائن و اعلیٰ و محلی سعد
دوستان نادان جاہل کر دید و محظی ازاد کے
یا یہ دان بہ او اوت انقلابی مانند درات جو
آدمی کے فقط باید دید و منیشہ شخص ازادی نمود
و ایک اک خداوند مذکور ایک

آیا وجود ناقص باز عدم صرف است
کامیہ محبوب پاپل زلی مکر شہر رکزد و بحر بند
عوم علاقہ صندان بین آب و خاک داسدید
با خلال خود نمود علی غم امال وطن خوانان در
طابق آرزوی بدینا نیک لزوم ترسیم کامیہ
بانواع تفظ و لجاج جاہلانہ ثابت میکر دند.
 والا خرہ بعضیت بیک عضو فاسد دوام الملل
اصلاح کر دد !!

کوہا مین قلچہ قانع شد کہ امر و زمان ماضی
ھدآن تخط ارجاعی وجود ناقص باز عدم صرف
است در ان سور دیما

وجود ناقص باز عدم صرف است
در این جان اکریم کے عقاید خود را بخلاف اقوال
حکماء پارلیل سادہ عاری آن اغلوطہ مای دی
ذکر نہایتم کرچہ از کوثر و کن ریشم کہ نسبت خوت
فلم و حرارت خارج از ازگت رہما مدد بندید
جو اب این ایسا ملت بی مرک میکوئیم کہ این
مذکور ایک خداوند مذکور ایک

ظالم حاوزین داخلی و خارجی است ولی مادر اعمالش
را بعده با این سیاستها ناشایست پیش از مطلع فخر
از تصرف بیکانگان و بد کرداران شرکت دین
وضع در آین محل نباید مردم را آگاه ننمایم؟
زیبی پوچه ای و خیانت که در بجه و قیمه هم در
زاده شکوت و خواوشی خزیده امید و ایام
که بازی و محافظه کاری و بجز و مکنت و اهلها

پچاره گی مورد ترحم و گران کردیم
خشن است بایگوئیم، غنیمیم، باکی از
ایرادات کوتاه میان دور از حقیقت نداشتم.
ما وظیفه خود را او اکرده باشد همیشه می خواهیم
حق را کسر میکنیم و باین دلیل خصوصیات خود کویا پیش
مایبی میکنیم که عصوبیت قوام اسلامیه نمیگیریم و

نیت بیان جا
 وجود ناقصه از عدم صرف خواهد بود
 باین دلیل - حرارت خود یا سباع خلاصه
 در عالم قلت وجود و وجود (با همو و خود)
 جبر مخفی است ولی برای اذت و ضرری که از
 وجودشان در اجتماعات بشری وارد میشود
 به توافق عقل وجودشان مضر عدشان باز
 وجود بالده و دفعشان واجب است پرورش
 دادن این دلیل استین مجاورت با هیوان و زن
 مصاحت باعترض کرده باصرهات نجوسه
 آنها با اسم اینکه وجود ناقصه از عدم صرف آن
 عذر مخفی و قابل کیم چنین فعلی را شجاعه باشد
 محظی ایشور و بکلی از داشت و در داشت ای روز
 وجود قوام اسلامیه در بردار و الکهش رویق
 الدله) بیک خده از خریزان پی چشمیکه گویا

با تزویر و نگاره دندان و هزاران سرمهای نیک
 آور باشد بیرون از این و قلم حق شلن بی
 وجدهای دین فروش باعبلطه های ضد حقیقت
 بالحله با ذراست قوام اسلامیه اینجا همچویی صفت
 آزاد آزاد مسحوم نمایند در این چنین بخطی که بجان فنا
 که عده از جان گذشت خیانت خائن و
 آتشیک های غدرانه دشمنان وطن و دین تاگون
 شونه از اثاثت سه خورا و آنچنان خود و به.

علی در بجه و بخطی باکره که منور به میان شفعت
 گونگون ستمش مسمازه دگرچه گونه خود از ریتم
 چنان از ذکر خاطقی که به حقیقت طلبان گزیده
 شده و جویی و نگران امتداق و منتظره که چون
 اعطا آزادیم و آزاده از بایگوئیم بخیم چشم

چشم
 بکه آمید باز هم مرگت سرطه را که لکته خرخوا
 هنگت بلا دیده ما ز آن ناشنی کشة شمار خوش
 خواره هم.

امر فریز که قتل او باعی خربت پرور و نوبنگان
 صالح باز هر دان غیرگران بیا میکه باکیده بای
 اتف در بجه تیغی و فقاره ای هلاقت فرسای
 و حابی و اضرار خد ران ای رانی محمد و دگر دیده
 و خادرسته مردم بدخت ایران را کاملا برخنا.

نهان آلاه کنند
 آیا در بجه و فرنی و ظیفه کافیت که بتفقد
 میات خشنه آن فرزندان خلف وطن بایان آنکن
 خودشون را هم و انجوی که تهدید بدت خارجیه نان
 است بگویند بگویم.
 بگرازه اینکه تمام ایران گرفتار این چنین شکافزو

صلح و معالج آن نواقص خواهد گردید! با بر ضد عقاید خود را که کابینه آقائی علاوه بر این
تفاهی میکنیم) فرضایکه نظر آن خبر را تقدیم کرده فضاد کابینه را تسلیم نمایم علاج آنرا امتعه
و قوام اسلامه انصافاً علاج فاضد پایه نماید.
حاله که وزارت ایران ملک طلال و حق بیرونی میگذارد که قدرش کم و استخوان پوسیده
اجداد و الاتار خود را تجلیل نماید که نخست و دومن
فروشی و شارلاتانی و گرداری ای محترم داشت
و انسانیت حاصل نموده اند که در دیده ما تقدیم
درین این کرگان آدمی صورت که به لطفه
تاریخی ایشان را که همه حضرت ائمه
و با تقدیر تعارف دوستی کی از سفرای دول
بجا ورد و پایا خداوند رشوه که آنهم در یک شب
صرف شهوات ناموس برباد و ده آنها بیود
چیزی نشاند خذ نفری که معنی وزارت را داشت
بوطن داشته اند زمام امور مملکت ویران
ما را درین سوچ بجران امر فرده و زیاد حریق
عالیکردن بین اسلامی و مبارزه حیاتی مملکت
عالیم که هر طبقی با بی صبری و شتاب در فکر شفاهه
ازین بجز اند در دست بکریه آنوقت این
مزدوران اجابت و این خانمی که وزارت
را حق خود می بیند از این بآخر نکات خارجی هر فرد
بیک ترقیتی تسلیم سکان ترآسی و تولید اعیان
خار راه اصلاحات شده بقوت سکان کان گلپنه
را صحور باستفاده نموده اگر نشد نامنی رسم کلی دو خود
از خانمین اضیمه وزاری این نموده و همان یعنی
که مانند مردم پسرم شفاهی خلوس سبیل باشند

باکش ایران وقت و عبودیت خود را بمال می نماید
شرعی پروردید با نظر طلحی در افعال زمان ریاست
وزارت از اینها واضح میگذرد که وجود شان تائید
هایان سبیاع خذاره و مکر و بھای خود را مفترض
اجماعی دستم فیلیک روحی می باشدند از وجود
بعلاوه اینکه نفس شاید نمیشود ای بسادچار
محاذرات و همایلکی جستیم که بھی درین حال حسن
کرده و داشته ایم.

اما برای خاد اخلاق اغراض شخصی، جمل نقا
خط خواهی دوستی و یا محافظه شغل و مقام دو
روزه که تقریباً حق الکوت مدد میند صرف نظر
کرده بلکه تقویت و حمایت میکنند تسلیم قائل از رقی
فاروق نام نهاده مکروب سل را از لوازم صحبت
بلکه نیابت ننمایم.
مکر جهین قوام اسلامه و برادرگاری ای میانع
اسلافشان که بدین تعارف و دریا صدیق ایشان
مژده پرم روشن رضوان بد و گندم بیرون
ناخلف باشم اگر من بجای نفر و ششم صفت
تاریخ ایران را نخانته ای صریحی که گمان نمایم
مشهداً نتوان انتکار نمود لکه دار نموده اند در
چندین نوبت زمام داری خود چه ایشی جز ایشان
خیانت و بد کاری وطن فروشی خاتمه دزیران
معایب ناگفتشی بساد کار گذاشتند که امر فرده و خود
هایان اثر ارتقیب ازدواج و جدآثماً تقدیم نمود
که مکنن است از وجود شان بعد های از پرسی ای
خواهی هایی طاریه مفتح گردد؟
کابینه چه نقشی داشت؟ در صورت نقص
و احیا ایش بجزیم آیا وجود قوام اسلامه چه گونه

کو با فراوش کرده ایم کامنه اخراج آنها می سوی
مالک که حقیقتاً تاریخ ایران را بعثایت عملیات
آن کامنه همچو اند افحار کرد بعضیت دو وزیر
فاسد در عمل (فرمانفرما، پسپالار) فایده داشت
الامر ساقط گردیده این به خرابها و قتل و غارت
انکه در ایران شده و هنوز هم مشود و مشاهده
میکنیم از این فضایم آن دوضیمه و یا آن دو صفت
ناجور است.

سطورهای خواتی اضافی که امروزه باظر غیر
قابل تقدیری در انتظار اعراض اند ایم ضماید عجایب ایا
قیمتی نداشت، دارای هم غافلگرانه خود را اسلیل میکند هم که
شاید در اینده بخلاف گذشتہ رفاقت نداشته
با احوالات قطعیات را در میکنیم محبوسات را
منکر میکردم و برای تکلی قافیه همین گله شست
میوهم که

وجود ناقص باز عدم صرف است
در جایگزین خاتمین حد میان به از دجهویها
باکله نیانماز و ماقن این پرده خود دیگر را که
اکنون را تی با هر خارجی بنامی بازی گذشتہ اند تا
ش میکنیم اتفاق نصف مردم ایران در لطف
دیگریش برخخت قلی و گرسنگی تلف شده اند
این فرمان روایانی دیانت خارجی از وزارت
خلاص (میوند) با انتظار تکمیل خود این میتواند که از
این حسن اصحاب ایش موقعاً می ایابند همان خوا
شد پس از خدمت روز دیگر وزیر دیگر هم بازی را
خارجی میگشند و لوق الدله یزیر کی از وزارت
خانه هزار بیان میگردند و بعد این میگذرد از این
نیک مثل گرگ کرسته هم بازی کرده اند بازند

میکنند اعضا، عامله را بی مروج و خوبی که آن
دستورهای کامنه را مخل و بحایی آنها نهین خانیش
ب عمل و پیش قرار ایجاد استیلا و تعدادی که اینها
حال سند وزارت کردیده میکنند ایکه را
نمایم از کرده اند و دیده ایم.

کهونه همچو این خود از قرب داده تقدیم
گردید که قوام اسلامیه تعهدات خود را برداشت
و در ویف وزیر ای صبح العمل شمول احلاقات
ملکی شده و دلخیمه یک نظر و زیر پایه بردا
او اخواه نمود.

زیر این میان عددی که در زمان وزارت
کامنه میگذرد خود (مالکیه، داخله، جنگ) و
و محضر نهاده اعمال او بیانی علام ای ایت که نهایا
شهادت میدند این وزیر ایران میگذرد
وزارت اخوب بیویگ کرده و کاملاً خود
میگذرد اینکه کامران میزراي امیر کسری با حصل می
سال سلطنت میگذرد من در تمام ایران بک
یاغی است که قوام اسلامیه تا بهره چهاریال
وزارت خود در زمان مسروط نیز این خود ای
کند)

چون رشوه و نزدیکی در ایران تقریباً گمی
میدند این چکه را بهم از معایب این وزیر
تخریب میگویند میگنند افعال دیگریش که ذکر آنها
مار از ذکر مخفی و دیگر میدارد و شاید از زندگی د
نگاه را آن بنیاد بگذشت میدند که با اینکه خود
لایت بود و اداره کامنه حاضر و عضو فاسد
و ایش دچار شغل نموده بجد روح تا پر مطلع وزارت
اصلی و دیانتی باز عدم صرف باید.

این حرکت در تمام شهر انگلستان می‌شد که وده شهر ترزل در قبیل عویشی و زرده بود کار بخیر کارهای نازکی شود آقای عزت الله خان ناینده محترم است اشخاص اسلام که فعالیت در فتاوی عالی اش خدمات و نیت ساقه اش را فتح نازه بخشد و پورتیت از همان امامی طلوع کرده با قتو لگری و ریاست قوه قدرت ده مکاری روسیه داخل نموده اگر که کرد پیش بدر اینجا است که قتو لگری در راه قوه نیزه ازین حکمتی طلاق ای اسلامی صاف می‌شود و سالدارها از جارت حکومی امر با خراج نمودند و همایش خارج ای از خطر خاطر و هیجان آشوده شدند مخاطب اسلامی بی وجدان که موقی باین نیت خائنازه خود نشناخته بود که بسته ترجیح داده عازم طهران گردید اشخاص اسلامی کلاهه ایکه این جوان غاری از جهت وطن و ای ای ریشه از طرفی دو بود از محابا ایش اغراض نمودند و مظہر که دولت غلبه ساداش این خیانت بزرگ معاونت ولایتی را بی ای ای و نفس داشت مبتلا بکویت ولایت و گرسنگی و کنندوزی را آماز و زهر خانی از هر چه طبق برگز درود کرد بعد از بیوت خیاش بار تقدیر و در تبریه عالی نائل گردید اگر محابات در مملکت کار فرمابود ایران ایرانیان بدجنبت بخوبی رفتند مصادر

هایان نایل و بقیه ملت فلات دیده ایران را بعوان اسارت ای سیم بیگانگان خود کرد مادر مقابل این سیلها می‌باشد قدری که طلب شرسی قادر به عده داری است مقاومت نموده بایش به معصوم را (که وضع اسلامی احتجاج و حفظ آزادی و حریت است) در آغاز شدیده یا جان بر سر این کار میگذاریم بنام نیک فی میسرم وزنه کافی نیکی را ماند این روزگار باشند تکت پایه هر یک شکر در نام که صد زده بیشتر و قائم سحری یک جوان بیرون از طلاق برادرزاده بیشتر که دیس و لطخه ای و ناموس اخلاقی را عزم بزرگوار خود تفصیل کرده بعلاوه روایتی که در حکومت عم و معاونت خود نموده و مدنی هم ای از خل بپروردی و سماحتی که مخصوص خاصیت محترم ایشان است دار الحکومه رشت را بلوث وجودش طویل میداشت این او را خواست خیانتی ساقه خود را کمی و بیبا عیم گرامی خود که در پیرز در سکله مل احی و غرمه تاریخ در خشند و آهایز است ای ای فوق سایر ای ای رفیعه خود در کیلان ساده کار گذاشت روز چهارم شیخ محترمی ای ای از هم شمشی تعریف می‌شود مدی شاهده ناید و نظر شایعه بحسب بیت و تحقیر سالار دوس را مسمی فلک است خود بمارت حکومی اورده و خرل داد

وافته و میدانیم شخص تکمیل نداش ای نظام شهر
لازم داشتیم که مطلب فیل را فاطر شان شناء
بینیت مقدار سه بجا بگیرم.

چندی پس از این از رفاقت خانمانه نفاخر آردوه
در زحمت و فشار بودند تا آنکنون موقعی از شروع
خشنی او را بینیت شده ایم بدینکه از اینها میتوان
بعد از حرکت ادمانکنون عطف توجی بطریف گذاشتن
خود را از پیشین بینیت موقع تدقی است از اینها
حاکم صحیح العمل را از برای داشت با اینجهد در خواستها
سوالیه نفرخود را از.

خواطب السلطان که بعید از نیات افعال شایسته
است از مردم آن شجره و مردمی ببریت آن خان
بوده این وان وقت را غنیمت و لذت داشته و پنهان
اسه در میدان خیانت و تقصیر حقوق اهل ایام
و تاریخی نه در اجراء او امر دو لقی کفایت و نزد
اتفاق اهل اماقی و نه در ظلم و خفالت برباد خود
شهر جدیت و صمیمی را داشته و دارد سهل است
بهه وقت پیشیش و پیشاد و اختلال اموری
گناه است و دو اسریتیازد در حوزه یکه مقام حلولی
دشت نه بیوی و این این خانواره است
(بنیوز زمان دولتی صادر نشده است) و محسن
کفایت در پیش این مشاهده شده است که دولت
قیصر عده حرف نظر از اینها را فهم شمارد و نهاده
در رواییه بروجوب حکمرانی این فامیل نازل
کرد و ده است که اهلی بجور را با طاعت و نقیاد
این جایخت خان شوند
لذا احتراز اشری بینیت معنیت و نزد اغفار
دامت سوکتم از سوی از رفاقت خواطب و معا

نمی شدند
عجب تر نطق قزوین دولت فوج ایلخانی
است که جملی محصر درین مور و ایران نموده که
ماز رو با تفصیل در نزد آنیه خواهیم درین موضوع
ذکر نمود.

ظلم اهلی رشت
حضور محترم اسما، بمعظم بینیت اتحاد اسلام داشت
نفراتم.

بیینی است که از آغاز تجمع آنکنون انجام
فداکاری از برایی حفظ استقلال این مملکت و
صیانت نوایی اسلامی بین دولت و داشته ام
و همه قسم زحمات و صدایات فوق العاده از این
رفع ایادی ظلام جابریه و قلع شجره استند و
و لفیان متحمل شده اید البته نتایج عملیات
خالصانه آن بینیت مقدار دیگاهه زیادان
پاک و بزرگان دینی و دو لا احسانی
محفوظ و شایان بسی تجدید و تقدیس است او این
این اقدامات صمیمانه علاوه از آنکه سرشی به
از برایی و هن عنیز است موجب یکدین ایشان
ابنایی.

تا ریختی از برایی هر ایران دولت و اسلام خواهاد
نهایت قابل شکر و تقدیر است چنانچه نظریه
او ضلوع کنونی این بلدران نفوذ حاضر و خبر
مقدمین داخلی خوبی بهه اهلی واضح ننماید
حفظت اموال و اعراض و نقوص خودان
از حسن نیات آن امنیا، مقدرات در احتی و
آسا پیش سکنه این بلدران ایامه محب خوش مخلل
الله فرجه از توجهات کافیه آن دولت محترم
میبد این شکرانه این نعمت را فرض دره خود را

بزرگان مملکت را مستوجہ ہائی ملگراف خود کے
بنتیں ملک آفای امیر عشیر و سپاہ خواہن تھیں
تاںی جستہ دولت را از زیر بار قریضی کیا
شرایط خانہ برآمد ارتخت ہت ہت نہیں۔

ملاقات

باست قشوں دولت دو کراں دوستی مضمون کے
باعده از حاصلہ میں بان تھرم روزگار شنبہ دوم صفر کے
الہوار دوستی و صیحت بیان ارجمند ترم درود خود کے
طرف بنت اتحاد اسلام دو فرید خور ایران تھیں
پیغمبر اکو حاک خان دا تھای حاجی احمد آقا
نا صور پذیرانی گردیدہ با آخرات و تشریف یا پیک درخوا

این سیہاں تھرم بود پیرانی کر دند
عصر ہماز روز پی از ختم مذکرات دوستی معاوہ
بیشتر خود نہ شرح این ملاقات و اسامی صحابان را
در نظرات بعد مفصل ایضاً فاریں میر سانیم

اویسات ملک
اہی بڑاں اسی بڑاں فرو بائیں دکان سر
نام بکویم من شمعہ رہ جھے باہمیا ایران سر
آئیہ وطن خائین سی بکدہ دنگ کے بجھو
خاک سیا بخی آئیہ ایران سر طہران سر

کامیسی پی ستم بزد و وزیران ہو چک کہ داد
قوام اکسلٹھے بیٹت باز باؤ مکلن سر
وزیر و اخلاق بیو خاک پاؤ وزیر شستہ
ایران کار و خرا پیشہ تھے کاران سر
بشد و چتہ روز دکر و اگر دی پیش و مکلت
ناہمکی ایجا بیشم کسرہ کو دنگان سر
ایران پیس بکیم ایتہ الحمدہ کو انگم
تھویں افسوس نہ کہ ان فارس ناگناہ لائی

خر داغرام یک حاکم صاحبی انجابرہ نمورہ کے
سواد ان عیناً درلپ ملک بنت خوتیہ
ملحظہ فرمود و لازم شمر دم کے اذان مقدار
ہت اتحاد اسلام کے ایم سعید و ایم دستہ
کشم نظری ہم ماہور ملکہ شهر شستہ بھی را ارشاد
فتی و مرجمتی رہنمی کذا شستہ بھی را ارشاد
رخمات افای حاجی مغا۔ خرد مخاطب راحت
فرمائید تاراحت الحمال و مرغہ الیں بے عاگوی
و بولٹا یاف مقررہ خود مان مشغول شوکم۔
دویست و لفڑو بکر مضا، ۹۱

ملگراف

ہت تھرم اتحاد اسلام دامت تو فیقات ملک
شیکت آمیز کے حاکم از اشڑاک آن ہت تھرم
در قصینہ ہاپلہ بود بلانہا مشر موجب تریڈ اس
احسات صائبہ و حسن ظنی کہ در این موقع
ابراز فوجہ ایڈا شاپان کمال تقدير، موقفت و
بقایی سلامتی آن ہت تھرم را ہموارہ خواہم
و پیزہ مسید وارم افزاد ملت نہ بخدمات
نو یعنی توفیقات کاملہ حاصل کئیں۔
جھنگل نجیباری

امتنان
اہم اساتھ افای امیر عشیر و افایان
رشید الہاک و سالار فاقان و سپاہ خواہیں
تھرم ابل جلیل شاہوں کے تھدن تھرم بنت
اتحاد اسلام مذکور افکہ احمد آقا
امیر عشیر بڑی مساعدت و مادیہ قریضی دوت
خمارہ نمودن تکر نمود و بھیم غالیہ این فرزند
دشید ایران آئیہ دخشدہ را امید وارم

که راضی باورات اخلاق نبوده بلکه برای پند و از دز
و تشویق ایشان بوده که درین موقع بارگاه از
حکومت موقتی روستایی که طالب دوام جنگ
میباشد پر محی و تمرد نمایند
دشت و خطراب ایالی رشت از جهالت است
تجهیزات

تجهیزات دنخم محترم آقا می خاطب السلطان سر
با زیاس فوج معود را با عده از قراقوی ایرانی در
دار الحکومه جمع نموده و مخاطب ساخته و دستور
پیده نهاد که برای کمک و معاونت بفرونت.
او اطلاع اغوا نموده از صاحب مخفی خود
نهاد که برای تسبیه لوازماً تا بعد از خاتمه جنگیت
ملکی حملت خواسته.
حق شناس

جو انسانی بیشتر که برای پاس زحمات دولت فتح
انگلیس در خدمت مملکت صیره میسی جنوب شده اند
دولت خواهی

شی که داشتن انسار دولتی از گندم و جمع نکرد مجبول
از صحر از پیکفایی آقا می حاج توجه اذله نبوده بلکه
از احتیاط و دولت خواهی بوده که مباراد مردم
از بیکری کرده در پیش از توجه آورده آورده را
تاریخ نمایند.

عده نزدیکی سیون از ارق جیران خواهد کرد
حسناً بحث مصطفیه - در مملکت ما ایجاد کم مصور
ما هری شده که تصویر خادمان مزده را بآخلاق نهاد
خائنان زنده در یک تابلو جلوه میدهند که این
چشم انجیل کرده که قاریین و ناظرین و تماشایی
مرده را از زنده و میان را از خادم مفترضه داشت

دی انگلیس ای انگلیس تبره دوز دوز و انگلیس
هرچه قی دهن ذرا باور شیر نسر کرمان سر
اگر باز و روز روزه ترمه دانی تو پهلوان
جهة ترمه زوره خج مهی اطیش المان
حیف که خوب تو دانی مظلوم خفه کنی هنر
آوت خوده ناری بکفار و دزرت کان سر
اما تو خاطر خص بیو تا انگلیس زنده ایش
ترمه و اما تان مایهی آن خاک نوشیدن
ایرانیان ای ایرانیان بخت کنید بخت کنید
گر انگلیس دشی بایه ملکت گمان سر
شل عهد وستان آمه اخوار و دلیل خود که
آمه رایته آخر بربر پیغمبر پا پو عمان سر
ای بران بائید بانید تو و فندک ناویه
آتا فوز کان بزیم آن و نشمن اشان شر
یا کار بیکره بیو یا به کشته شده
یا آمه دن کو تا کنیم ایران و بندوان
چشم زدن پرند

عملت
اکادمی جملی برای رسیدن بکار ارشاد مردانه
مشغول تحقیق کتابهای لغت است بالآخره خواه
یافت البتنه نامید شیطان است

مکروب
از مجلس خفظ الفتوح خبر پیده نهاد پیازکی از زاده و فراد
و گرفتگی ایالات دولایات در مرکز کمر دلیل نهاد
شده که اغلب از رجال ایجاده بغل سامعه کرده است

توضیح
آقا مخاطب السلطان در حضور خواست
بیت و پنج نفر ایالات در احکم قوی خود داشت
بیت و پنج نفر ایالات در احکم قوی خود داشت